

oplysninger kan afgives, og at beregningen af tilbagebetalingsbeløbet foretages på et standardiseret grundlag.

Denne fremgangsmåde er bl.a. anvendt ved tilbagebetaling af ambi til speciallæger, sukkerroedyrkere og fiskere. Den enkelte virksomhed kan selvfølgelig frit vælge, om den ønsker den forenkledede procedure anvendt eller ønsker en vurdering på baggrund af de helt konkrete omstændigheder i sagen.

En forenklet procedure betyder, at sagerne i alles interesse kan afgøres så hurtigt og smidigt som muligt. En klar forudsætning, når en sådan procedure fastlægges, er, at tilbagebetalingerne sker i overensstemmelse med de almindelige principper. De beløb, der tilbagebetales, skal gennemsnitlig svare til, hvad der skulle tilbagebetales, hvis den enkelte virksomhed fremsatte sit krav efter de almindelige regler. Staten kan ikke på grundlag af en aftale tilbagebetale større beløb, end virksomhederne er berettiget til.

Indtil dato har ca. 11.100 virksomheder fremsat krav om tilbagebetaling. Jeg vil meget kraftigt understrege, at skattemyndighederne ikke forsøger at forhale disse sager; tværtimod har vi afsat store ressourcer til at afgøre sagerne så hurtigt som muligt, ligesom myndighederne med de nævnte forenkledede procedurer for store grupper af sager søger at fremme en effektiv afvikling. Bare sidste år blev 5.050 sager afgjort.

Tilbage af de i alt ca. 11.100 rejste sager er ca. 1.650 sager, som virksomhederne har bedt om at få sat i bero på verserende retssager i tilsvarende sager, og ca. 1.900 sager, som er under behandling. Disse 1.900 sager arbejder skattemyndighederne på at få afsluttet inden den 1. juni 1997.

Nye krav om tilbagebetaling af ambi skal senest den 22. maj 1997 indgives til told- og skatteregionen. Efter denne dato vil kravene efter dansk rets almindelige regler være forældede. At retstilstanden er sådan, har klart været tilkendegivet siden lovens vedtagelse for 5 år siden.

Fremskridtspartiet begrundet sit forslag om at udskyde forældelsesfristen med, at EF-Domstolens dom af 14. januar 1997 sætter et stort spørgsmålstejn ved den praksis, som de danske myndigheder udøver over for virksomheder i sager om tilbagebetaling.

Jeg ved ikke, om forslagsstillerne selv har læst dommen, eller om de, som det synes at fremgå af bemærkningerne, bygger deres udtalelser på en avisomtale af denne. Det sidste kunne forklare,

at deres udlægning af dommen rammer helt ved siden af.

EF-Domstolens dom af 14. januar 1997 er fuldstændig på linje med Domstolens hidtidige praksis, som skattemyndighederne lægger til grund ved afgørelsen af sagerne om tilbagebetaling af ambi.

Vi er meget opmærksomme på forholdet til Fællesskabsretten og har løbende kontakt med Kommissionen. Jeg har netop rettet henvendelse til Kommissionen med henblik på en drøftelse af udviklingen i tilbagebetalingssagerne.

Dommen fra den 14. januar giver således ikke anledning til ændring af fristen. En ændring vil i øvrigt ikke kunne gennemføres administrativt, da vi i så fald skulle fravige de almindelige lovfæstede forældelsesregler, der har været en del af dansk ret siden 1908. En ændring vil kræve, at Folketinget vedtager en særlig lov på dette område.

Om forældelsesfristen generelt må det siges, at virksomhederne snart har haft 5 år til at indgive deres krav. Kravene går helt tilbage til 1988, og der kan være behov for at fremskaffe oplysninger endnu længere tilbage. For alle parter er det hensigtsmæssigt, at disse sager afsluttes inden for en overskuelig fremtid.

En udskydelse af fristen for indgivelse af krav vil ikke lette virksomhederne. Det kræver således ikke mere af virksomhederne at fremsætte deres krav nu end om 1, 2 eller måske 5 år, tværtimod. Hvis en virksomhed mener, at den har et krav, er alt, hvad den i første omgang skal gøre, skriftligt at fremsætte det opgjorte krav over for told- og skatteregionen. Hermed ville forældelsesfristen være afbrudt.

Dette er fastsat i loven om behandling af krav om tilbagebetaling af ambi, og der kræves altså ikke, at der udtages stævning, sådan som de almindelige regler ville gøre. Der er altså en meget lempelig procedure i relation til det.

Regeringen kan således ikke støtte forslaget.

Erik Mortensen (S):

Det overordnede budskab i beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet er ikke til at tage fejl af. Det er et spørgsmål om at skabe et billede af staten som den store, stygge big brother.

Optakten så vi i et indlæg i dagbladet Børsen for nylig af hr. Kim Behnke, hvor ambisagen blev sidestillet med selskabstømmersagen. Det billede skulle jo så illustreres ved, at når staten skal udbetale i ambisagerne, går det ikke særlig hurtigt. Omvendt, når staten skal have pengene